

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 11. Papa Legatos Constantinopolim mittit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

§. XI.

Sæculum IX.
A. C. 860.*Papa Legatos Constantinopolim
mittit.*

Inter hæc Arsaber Michaelis Imperato- *Anast. in Nic.*
ris Legatus & quatuor Metropolitæ *ep. Metroph.*
a Photio missi Romam pervenerunt; ne- *p. 1387.*
mo vero adfuit nomine Ignatii, adversa-
riis ipsius id non permittentibus. Un-
de Pontificem etiamnum latebant, quæ
inter Ignatium & Photium acta fuerant,
& quam parum sincere Constantinopoli-
tani cum ipso agerent. Nihilominus
circumspecte rem aggressus Nicolaus,
congregata Synodo, Legatos duos Ro-
dualdum Episcopum Portuensem & Za-
chariam Episcopum Anagninensem mittit
cum mandatis, ut omnia, quæ de cultu
Sacrarum Imaginum proponerentur, in
Concilio definirent; nihil enim amplius
faciendum supererat, quam ea, quæ in
Synodo Septima decreta fuerant, exe-
qui. Quod vero ad causam Ignatii &
Photii spectabat, id solummodo Legatis
mandatum, ut in eam Canonice inqui-
rerent, & quæ explorassent, ad Papam
referrent. Duas iis deferendas dedit
epistolas, unam ad Imperatorem Michae-
lem, alteram ad Photium, ambas viges-
ima quinta Septembris, Indictione nona,
nempe anno octingentesimo sexagesimo,
datas.

C 2

In

Sæculum IX. In epistola ad Imperatorem Nicolaus
A. C. 860. Papa queritur; in ultimo Concilio Con-
 stantinopolitano Ignatium fuisse deposti-
 tum Sacra Sede inconsulta, atque ex
 ipsa Imperatoris epistola non apparere,
 ipsum vel propria confessione, vel aliis ar-
 gumentis canonice convictum fuisse. De-
 inde reprehendit, quod Laicus ad Sedem
 Constantinopolitanam fuerit promotus,
 ostenditque ex Conciliis & SS. Pontifi-
 cum Decretalibus, quantum hæc ordina-
 tio Regulis Ecclesiasticis repugnet. Con-
 cludit vero in hunc modum: *His itaque
 prælibatis in Consecrationem hujus viri
 consentire non possumus, donec per Lega-
 tos nostros, quid in hac causa actum sit, ad
 nos relatum fuerit. Atque ut in omni-
 bus rectus ordo seruetur, volumus, ut Igna-
 tius in conspectum Legatorum nostrorum
 & totius Concilii veniat, ibi interroge-
 tur, cur commissum sibi gregem deserue-
 rit, & examinetur, an Canonice fuerit
 depositus. Tum si omnia nobis fuerint
 significata, quid pro pace Ecclesiæ vestræ
 agendum sit, Apostolica Sanctione desinie-
 mus.* Transit postea Pontifex ad quæ-
 sitionem de imaginibus, præsumens se-
 cundum contenta in epistola Imperato-
 ris, Constantinopoli adhucdum aliquos
 Iconoclastas reperire esse, & summatim
 de hac materia differit. Petit deinde,
 ut Sacræ Sedis Jurisdictio per Episco-
 pum

Nic. ep. 2.
 to. 8. Conc.
 p. 270.

p. 1021.

p. 273.

pum Theſſalonicenſem, utpote Vicarium ſuum, in Epirum, Illyricum, Macedo-
 niam, Theſſaliam, Achajam, Daciam, Mœſiam, Dardaniam, & Prævalim reſti-
 tuatur. Tandem poſtulat etiam, ut reſtituantur patrimonia Eccleſiæ Romanæ
 in Calabria & Sicilia, atque juſ ordinandi Episcopum Syracuſanum S. Sedi con-
 ſervetur. Papa hujus epistolæ exempla tria ſcribi juſſit, actus ſuſpicionem, fieri poſſe, ut unum depravaretur. Unum igitur exemplar ſibi Romæ ſervavit, alterum legatis dedit, quod Imperatori redderetur, & tertium, quod in Concilio Conſtantinopoli legerent, ſi forte Imperator ſuum ibi recitari nollet.

In Epistola ad Photium Papa dicit, ipſius Confeſſionem Fidei quidem eſſe Catholicam, ſed Ordinationem contra Canones factam non probat. *Hinc, inquit, nullatenus in eam conſentire poſſumus, donec ex illis, quos Conſtantinopolim miſimus, intellexerimus, qualis ſit vita tua & pro deſenſione fidei zelus.*

Ubi Legati Conſtantinopolim perverunt, per tres meſes ita cuſtoditi ſunt, ut præter familiares ſuos nemini colloqui, nec qua ratione Ignatius deſiſtus fuiſſet, explorare poſſent. Elapſo illius temporis ſpatio, iis comminatione terribili denunciatur, peſſime habendos eſſe, niſi Imperatoris voluntati obtemperarent,

Sæculum IX.
 A. C. 860.

Nicolaus Pa-
 pa ad Mi-
 chaelem Im-
 peratorem.

p. 273.
 Sup. lib.
 XXIV.

ſ. 31.
 l. XXVI.
 ſ. 39.

Nic. ep. 10.
 p. 353.

Nic. ep. 3.

Nic. ep. 6.
 p. 280.

ep. 9. p. 329.
 ep. 6. in fin.

Sæculum IX. A. C. 861. rent, & inter alia terriculamenta, eji-
ciendos esse in exilium, ubi tam dira
longissimo tempore essent passuri, ut ad
devorandos vermes ex putredine corpo-
rum suorum nascentes adigerentur. Le-
Epist. Me- gati, postquam per octo menses repugnaf-
troph. sent, succubuerunt.

Interim Ignatius Patriarcha ex Insu-
la Mitylene revocatur post semestre, un-
de sequitur id factum mense Februario
anno octingentesimo sexagesimo primo,
p. 1388. & in Insulam Terebinthum reducitur, ubi
Nic. p. 1203. complures ærumnas sustinere coactus est
ob improbitatem Nicetæ, cognomento
Oriphæ Drongarii, inter Classarios Cæ-
saris stipendia merentis, cui Ignatii do-
mesticos sua manu flagellis cadere va-
cavit. Illo tempore ignoti hæcenus po-
puli (Scytharum coloniam putaverunt)
crudelissimi, qui *Ros*, id est, Russi dice-
bantur, usque ad Ponti Euxini littora
irrupunt, omnia diripiunt, & ne capti-
vi oneri essent, omnes homines, quot-
quot in eorum manus incidebant, jugu-
lant. Cum Insulas Constantinopoli pro-
xime adjacentes depopularentur, Ignatii
Monasteria quoque vastant, ejusque do-
mesticos viginti duos præ ceteris caros
hæstis frustillatim concidunt. Qua sæ-
vitia ad S. Virum delata ait: *Dominus
dedit, Dominus abstulit.* Additis reliquis
Jobi verbis, & Gratias pro omnibus Deo
egit.